

המרכז הרפואי לגליל

**” אם יכולתי להחזיר את הגלגל
לאחור, הייתי מתחסנת”**

מחלקת כתר מונשמים

שם המציגים: ויקטור יסקיב

תאלא סבאג

סיפור מקרה

מ.ע. בת 33 בהריון G5P2 34+1, בריאה בדרך כלל, לא מחוסנת כנגד נגיף
19-COVID, מאומתת מתאריך 18/08/2021.

22/08-01/09

22/08/21

20/08/21

18/08/21

07-13/09

01-06/09

סקירת ספרות

❖ לידה מייצגת חוויה קריטית וטראומתית בחייה של האישה, הכרוכה במספר שינויים הן ברמה האישית (פיזית ופסיכולוגית) והן ברמה הבין-אישית(1).

❖ גורמי סיכון הפיזיים, הפסיכולוגיים והחברתיים העשויים להשפיע על הופעת או החמרה של המצב הנפשי של האימהות סביב הלידה(1).

❖ מגפת ה- COVID-19 וההגבלות שננקטו כדי למנוע את התפשטות נגיף הקורונה כגון הסגר, ריחוק פיזי, בידוד ביתי, התייעצויות מרחוק עם אנשי

- 1) Molgora, S., & Accordini, M. (2020). Motherhood in the time of coronavirus: the impact of the pandemic emergency on expectant and postpartum women's psychological well-being. *Frontiers in Psychology, 11*.
- 2) Fernandes, D. V., Canavarro, M. C., & Moreira, H. (2021). Postpartum during COVID-19 pandemic: Portuguese mothers' mental health, mindful parenting, and mother–infant bonding. *Journal of Clinical Psychology*.

❖ לפיכך, קיים קשר בין המגפה לעליית אחוז ההתפתחות של תסמיני חרדה, דיכאון ולחץ נפשי בקרב האמהות(2).

במקרה שלנו..

במהלך תקופת המגפה הצוותים התמודדו עם קשיים פיזיים ונפשיים במידה יוצאת דופן, עקב תנאי הבידוד וההגבלה של המטופלים. דבר שהתבטא ברגשות של חרדה ובדידות של המטופלים מצד אחד ועומס עבודה בקרב הצוות מצד שני.

המקרה הזה היה יוצא דופן, מטופלת צעירה ואחרי לידה, בנוסף לטיפול הסיעודי היה חשוב לתמוך בה ולעודד אותה בצורה ייחודית, לכן הושקעו מאמצים רבים לקשר אותה עם משפחתה ועם מחלקת הפגייה כדי לאפשר לה לראות את התינוק, הן בשיחות וידאו והן בתמונות.

ויתר על כך, התמיכה בבעלה ומשפחתה וביקורם במחלקה היו חלק בלתי נפרד מהטיפול.

סיכום

למרות האתגרים הרבים שחווינו בתקופת המגפה, במערכות הבריאות בכלל ובבתי חולים בפרט, מאוד חשוב לתת דגש עתידי לנושא של שיפור התמיכה הנפשית והפיזית במטופלים.

נשים ובני משפחותיהם יכולים לפתח אמצעים חדשים לצורך שמירה על תמיכה חברתית, באמצעות טכנולוגיה חדשנית או קשר אנושי דרך ביקורים באשפוז.

להבא, ניקח את זה כראייה חדשנית ונחשוב על דרכים אחרות להשתמש ביכולות שלנו כדי לשפר את הטיפול הפיזי והנפשי לא רק עכשיו אלא לעתיד של המטופלים ומשפחותיהם.

"אם יכולתי להחזיר את הגלגל לאחור, הייתי מתחסנת"

בת ה־33 חלתה בקורונה בשבוע ה־35 להריונה והובהלה לביה"ח עם כשל נשימתי ודלקת ריאות חמורה • מחשש לחיי העובר נאלצו הרופאים לילד אותה בניתוח קיסרי דחוף כשהיא מורדמת ומונשמת • חודשיים לאחר שהתאוששה פגשה את בנה סאבר לראשונה

אחיה ראב"ד

במהלך חודש אוגוסט הובאה מירה עלי, בת 33, למרכז הרפואי לגליל כשהיא במצב קשה. מירה, שנדבקה בקורונה, סבלה מכשל נשימתי ודלקת ריאות חמורה. היא הייתה בשבוע ה־35 להריונה ואושפזה במחלקה לטיפול נמרץ קורונה, שם נאלץ הצוות הרפואי לחברה למכונת הנשמה.

ימים ספורים לאחר מכן, כשהיא עדיין מונשמת ומורדמת, הועברה מירה לחדר לידה. הרופאים, בהובלתה של מנהלת המחלקה ד"ר לריסה יעקובסון, ביצעו ניתוח קיסרי דחוף, יילדו את בנה והחזירו אותה למחלקה. התינוק אושפז בפגייה ולאחר תקופה התאושש ונשלח לביתו עם אביו.

כעבור 15 יום נותקה מירה ממכשיר ההנשמה, ואחרי שהחלימה מהקורונה הועברה

למחלקת השיקום הסמוכה. "כשמירה הגיעה אלינו, היא הייתה סיעודית לכל דבר", מסבירה מנהלת המחלקה, ד"ר יוליה קובלנקו. "בשל ההשלכות הקשות של הקורונה היא הייתה מרותקת למיטה, עם חולשה בארבע גפיים ואי־ספיקת לב. לאט־לאט חל שיפור במצבה, ואנו שמחים מאוד לשחרר אותה הביתה במצב טוב".

מירה שוחררה בדיוק ביום שבו ערכו את ה"טהור" (המילה) לבנה, סאבר. "קיבלתי שתי מתנות", היא אומרת בהתרגשות, "גם את התינוק וגם את חיי. חשוב לי להודות לצוותים המסורים של בית החולים שעשו עבודה נפלאה ובוכותם אני בחיים".

למירה, שלא התחסנה נגד הקורונה, יש מסר חשוב להעביר: "אם הייתי יכולה להחזיר את הגלגל לאחור, הייתי מתחסנת. זו מחלה קשה מאוד ואסור לזלזל בה. אני מבקשת מכל מי שלא התחסן שיעשה זאת".

צילום: באדיבות המשפחה

מירה עלי עם בנה התינוק